

Phyllis.ttf Phyllis ATT

U Cézarei žil istý muž menom Kornélius, slobodník kohor, zoanej Italská. Bol nábožný a bobabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a uslaviočne sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na nebo bľaďal a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu toáru a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužoo do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dooch sluho a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, ošetroval porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vybladol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do vyráženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplezov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu blas: „Peter, vstaň, zabýaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Pane, ved som nikdy nejedol nič poškorené a nečisté.“ Ale blas sa mu ozoval znova, druhý raz: „Čo Bob očistil, ty nenazývoj poškoreným.“ Toto sa opakovalo tri razy a bned bola nádoba ozatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý viden, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtalali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ňa traja muži. Ustaň teda, zíd dolu a bez vŕbania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého bladále. Koľi čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slobodník Kornélius, spravodlivý a bobabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul tvoje slovo.“ Zavolal ich teda dnu a pobostil. Na druhý deň ostal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalši deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozoránymi príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vysiel v ústrety, padol mu k nobám a poklonil sa. Ale Peter ho zdobil a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zbromaždených. I povedal im: „Vy oiete, že Žid sa nesmie spolčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Bob ukázal, že nemám nikoho nazývať poškoreným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕbania, keď ste ma pozvali.“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevi a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Bob si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božou toárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázał.“ Vtedy Peter otovoril ústa a povedal: „Naocaj poznávam, že Bob nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa boží a koná spravodlivosť. Synom Izraela zosnal slovo a zvestoval pokoj skrbe Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy oiete, čo sa počnúc od Galilej po krste, ktorý blásal Ján, dialo po celej Judei; ako Bob pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Sošálym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Bob. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Bob ho tretieho dňa ozkriesil a dal mu, aby sa zjavil - nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Bob vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvybostaní jedli a pili. A prikázał nám, aby sme ľudu blásali a dosvedčovali, že to jebo Bob ustanoviť za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaľne odpusťenie briečobu každý, kto o nebo verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Sošálym na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Sošálemu vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebti Boba. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení ľ, čo dostali Duchu Sošálemu tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.